

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 4188

SPRAWOZDANIE

KOMISJI INFRASTRUKTURY

**o rządowym projekcie ustawy zmieniającym
ustawę o żegludze śródlądowej oraz ustawę
o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej (druk
nr 4066).**

Marszałek Sejmu – zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu - po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 12 kwietnia 2011 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Infrastruktury - do pierwszego czytania.

Komisja Infrastruktury po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 12 maja 2011 roku

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 12 maja 2011 r.

Sprawozdawca

/-/Krzysztof Tchórzewski

Przewodniczący Komisji

/-/Zbigniew Rynasiewicz

Projekt

USTAWA
z dnia 2011 r.

**o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej oraz ustawy
o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej**

Art. 1.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 dodaje się pkt 12 i 13 w brzmieniu:

„12) usługi informacji rzecznej (RIS) – zharmonizowane usługi informacyjne wspierające zarządzanie ruchem i transportem w żegludze śródlądowej;

13) użytkownik RIS – podmiot korzystający z usług informacji rzecznej (RIS).”;

2) w art. 9 po ust. 2c dodaje się ust. 2d i 2e w brzmieniu:

„2d. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej właściwego miejscowo do zarządzania usługami informacji rzecznej (RIS), kierując się koniecznością zapewnienia realizacji zadań w zakresie przekazywania informacji objętych tymi usługami, a także koniecznością zapewnienia infrastruktury niezbędnej do wykonywania tych zadań, w celu poprawy bezpieczeństwa i efektywności ruchu statków.

2e. Do właściwości dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie ust. 2d, należy także zarządzanie usługami informacji rzecznej (RIS).”;

3) rozdział 6a otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 6a

Usługi informacji rzecznej (RIS)

Art. 47a. 1. Usługi informacji rzecznej (RIS), zwane dalej „RIS”, wprowadza się na śródlądowych drogach wodnych, w szczególności na śródlądowych drogach wodnych klasy IV i wyższej, które są połączone drogami wodnymi klasy IV lub wyższej z drogami wodnymi

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1057, z 2009 r. Nr 98, poz. 818 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228.

klasy IV lub wyższej innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego.

2. RIS mają na celu wsparcie transportu wodnego śródlądowego polegające na zwiększeniu jego bezpieczeństwa, zmniejszeniu oddziaływania na środowisko naturalne oraz usprawnieniu współdziałania z innymi rodzajami transportu, w szczególności przez udostępnianie użytkownikom RIS informacji o:
 - 1) warunkach żeglugowych, w tym informacji hydrologicznych, meteorologicznych, geograficznych oraz hydrogeologicznych i administracyjnych (informacje o drogach wodnych);
 - 2) podejmowaniu działań dotyczących aktualnej sytuacji żeglugowej w ruchu lokalnym (taktyczne informacje o ruchu);
 - 3) podejmowaniu działań średnio- i długo-terminowych przez użytkowników RIS (strategiczne informacje o ruchu).
3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz śródlądowych dróg wodnych, o których mowa w ust. 1, kierując się kryteriami ekonomicznymi i intensywnością ruchu żeglugowego.

Art. 47b. Do informacji, o których mowa w art. 47a ust. 2, stanowiących tajemnicę prawnie chronioną, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

Art. 47c. 1. Do zadań dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d, należy:

- 1) gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji, o których mowa w art. 47a ust. 2;
 - 2) zapewnianie użytkownikom RIS dostępu do elektronicznych map nawigacyjnych;
 - 3) udostępnianie organom administracji publicznej oraz państwom członkowskim elektronicznych raportów ze statków, zawierających w szczególności dane dotyczące statku i przewożonych towarów;
 - 4) harmonizacja usług, treści, formatu i częstotliwości udostępniania danych w sposób umożliwiający użytkownikom RIS dostęp do RIS na poziomie europejskim (interoperacyjność);
 - 5) promowanie korzystania z RIS oraz wykorzystywanie technologii pozycjonowania satelitarnego.
2. Zadania, o których mowa w ust. 1, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d, wykonuje przy pomocy centrum RIS wchodzącego w skład urzędu żeglugi śródlądowej obsługującego tego dyrektora.

- Art. 47d. 1. Organy administracji publicznej oraz instytuty badawcze, posiadające dane niezbędne do funkcjonowania RIS, w tym dane hydrologiczne, meteorologiczne, geograficzne oraz hydrogeologiczne i administracyjne, dotyczące śródlądowych dróg wodnych objętych RIS, określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, są obowiązane do ich nieodpłatnego udostępniania dyrektorowi urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d.
2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz organów administracji publicznej oraz instytutów badawczych, a także zakres, rodzaj, częstotliwość oraz sposób przekazywania dyrektorowi urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d, danych, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom RIS pełnych informacji o drogach wodnych, a w stosunku do państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej – stosowanymi przez nie standardowymi procedurami zbierania i przetwarzania danych hydrologicznych, meteorologicznych i hydrogeologicznych, określonych w Prawie wodnym.
3. Instytuty badawcze, o których mowa w ust. 1, udostępniają odpłatnie inne dane niż określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, na podstawie umowy zawartej między instytutem badawczym a dyrektorem urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d.
- Art. 47e. 1. Informacje, o których mowa w art. 47a ust. 2, są udostępniane użytkownikowi RIS posiadającemu urządzenie i oprogramowanie, dla których został wydany dokument zgodności stwierdzający możliwości techniczne oraz systemowe ich prawidłowego i sprawnego współdziałania z RIS, zwany dalej „dokumentem zgodności”.
2. Użytkownik RIS jest obowiązany do uzyskania dokumentu zgodności, wydawanego przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d.
3. Obowiązku, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się do użytkownika RIS posiadającego urządzenie i oprogramowanie, dla których został wydany dokument zgodności przez państwo członkowskie.
- Art. 47f. 1. Dokument zgodności wydaje się na wniosek użytkownika RIS.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:
- 1) oznaczenie użytkownika RIS;
 - 2) informacje o rodzaju urządzenia i oprogramowania, wraz z ich charakterystyką techniczną.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumentację techniczną urządzenia i oprogramowania.

Art. 47g. Za wydanie dokumentu zgodności pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy.

Art. 47h. Wykorzystywany w ramach RIS Automatyczny System Identyfikacji Statków (AIS) powinien być zgodny z przepisami porozumienia regionalnego dotyczącego usług radiotelefonicznych na śródlądowych drogach wodnych²⁾, zawartego w ramach Konstytucji i Konwencji Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (Dz. U. z 2003 r. Nr 10, poz. 111).”;

4) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. 1. Płatnikami opłat są:

1) armatorzy – za pozwolenie na uprawianie żeglugi statkami, o których mowa w art. 15 ust. 2, wpis do rejestru administracyjnego, czynności pomiaru statku, świadectwo pomiarowe statku, czynności inspekcyjne statku, dokumenty bezpieczeństwa statku, świadectwo dopuszczenia statku do przewozu materiałów niebezpiecznych;

2) osoby fizyczne – za zaświadczenie o spełnieniu wymogu zdolności zawodowej, egzaminy i dokumenty kwalifikacyjne, żeglarską książeczkę pracy, egzamin i świadectwo eksperta ADN, egzamin i uprawnienie pilotowe oraz sprawdzian i świadectwo zwolnienia z obowiązku korzystania z pilotażu;

3) użytkownicy RIS – za wydanie dokumentu zgodności.

2. Opłaty, z zastrzeżeniem ust. 3 oraz art. 26a ust. 1, art. 34d ust. 1 oraz art. 37a ust. 9 i 10, pobierają organy administracji żeglugi śródlądowej.

3. Opłaty za rejestrację statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych pobiera właściwy polski związek sportowy.

4. Opłaty pobierane przez organy administracji żeglugi śródlądowej stanowią dochód budżetu państwa.

5. Opłaty pobierane przez polski związek sportowy stanowią dochód tego związku.”;

5) w załączniku do ustawy dodaje się część X w brzmieniu:

„X	RIS	
	Za wydanie dokumentu zgodności	200 zł”

²⁾ Tekst niniejszego porozumienia został opublikowany w Dz. Urz. M.T. z 2007 r. Nr 12, poz. 45.

Art. 2.

W ustawie z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej (Dz. U. Nr 171, poz. 1057) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się pkt 2 w zakresie art. 47a, art. 47b, art. 47e – art. 47i oraz pkt 5 i 6;
- 2) uchyla się art. 2;
- 3) w art. 3 uchyla się ust. 3;
- 4) w art. 4 uchyla się pkt 2 i 3.

Art. 3.

Do dnia 1 stycznia 2020 r. opłatę, o której mowa w art. 47g ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pobiera się w wysokości obniżonej o 50 %.

Art. 4.

Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podejmuje działania umożliwiające wykonywanie zadań wymienionych w art. 47c ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą od dnia 1 stycznia 2013 r.

Art. 5.

Z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pełnomocnik wyznaczony przez ministra właściwego do spraw transportu do przygotowania zharmonizowanego systemu usług informacji rzecznej oraz podejmowania działań zmierzających do utworzenia Centrum RIS zakończy swoją działalność.

Art. 6.

Minister właściwy do spraw transportu dostosuje statut urzędu żeglugi śródlądowej obsługującego dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do postanowień tej ustawy w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 7.

1. W latach 2011 – 2020 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 41 575 tys. zł, z tym że w:
 - 1) 2011 r. – 4 310 tys. zł;

- 2) 2012 r. – 8 600 tys. zł;
 - 3) 2013 r. – 16 600 tys. zł;
 - 4) 2014 r. – 1 600 tys. zł;
 - 5) 2015 r. – 1 640 tys. zł;
 - 6) 2016 r. – 1 681 tys. zł;
 - 7) 2017 r. – 1 723 tys. zł;
 - 8) 2018 r. – 1 764 tys. zł;
 - 9) 2019 r. – 1 807 tys. zł;
 - 10) 2020 r. – 1 850 tys. zł.
2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące, polegające na:
- 1) wykorzystaniu innych rozwiązań technologicznych w zakresie funkcjonowania RIS,
 - 2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania zadań związanych z funkcjonowaniem RIS,
 - 3) obniżeniu kosztów zewnętrznej obsługi serwisowej urządzeń wchodzących w skład RIS
- przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego poziomu bezpieczeństwa żeglugi.
3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw transportu.

Art. 8.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1:
 - a) pkt 3,
 - b) pkt 4 w zakresie dodawanego w art. 70 w ust. 1 pkt 3,
 - c) pkt 5;
 - 2) art. 3
- które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.